

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ดนตรีไทยเป็นมรดกอันล้ำค่าของชาติไทยที่เป็นสัญลักษณ์แสดงให้เห็นถึงความเป็นชาติที่มีอารยธรรม มีวัฒนธรรมเป็นของตนเอง โดยผ่านกระบวนการสร้างสรรค์ที่เกิดขึ้นจากภูมิปัญญาของบรรพบุรุษจนสืบทอดมาถึงอนุชนรุ่นหลัง ได้มีเอกลักษณ์ของชาติที่น่าภาคภูมิใจ อันแสดงให้เห็นถึงความเจริญรุ่งเรืองของวัฒนธรรมของชาติไทย ดนตรีไทยยังเป็นมรดกของคนไทยทั้งชาติที่มีได้เป็นเพียงเครื่องมือให้ความบันเทิงแก่ผู้ฟังเท่านั้น แต่มรดกของไทยชิ้นนี้เป็นผู้นำทางวัฒนธรรมอันเป็นหัวใจสำคัญของความเป็นชนชาติไทยด้วย (ชนิตร ภูกาญจน์, 2544, หน้า 27) นอกจากนี้ดนตรีไทย นับได้ว่าเป็นเอกลักษณ์ที่สื่อให้เห็นถึงความเจริญทางด้านความคิด ความรู้ และความเชื่อมั่นยึดถือของคนภายในชาติ (กรมวิชาการ, 2545, หน้า 1)

ดนตรี คือ ศาสตร์และศิลป์ที่เกิดขึ้นจากมนุษย์ ที่ได้รับแรงบันดาลใจจากธรรมชาติและได้ผ่านกระบวนการพัฒนา ปรับปรุงขึ้นมาทีละน้อย จนเกิดขึ้นเป็นแบบแผนในการบรรเลงอย่างในสมัยปัจจุบันดนตรีได้กลายเป็นส่วนหนึ่งที่มีความสำคัญต่อชีวิตมนุษย์ เพราะวามมนุษย์และจังหวะของชีวิตมนุษย์ได้เกิดขึ้นมาพร้อมกับชีวิตที่เกิดขึ้นจนไม่สามารถแยกออกจากกันได้ ดนตรียังเป็นมรดกอันล้ำค่าที่เกิดจากภูมิปัญญาของบรรพบุรุษ ที่ได้สร้างสรรค์กันมาอย่างต่อเนื่องเป็นระยะเวลาอันยาวนาน กล่าวคือ มนุษย์ใช้ดนตรีเป็นสื่อกลางในการถ่ายทอดอารมณ์ ความรู้สึกออกมาเพื่อตอบสนองความต้องการทางด้านอารมณ์ผ่านการบรรเลงเพลงด้วยเครื่องดนตรีไทยหลายชิ้น ที่เรียกว่าเป็นการผสมวงดนตรีไทย มีลักษณะคือ การนำเครื่องดนตรีไทยแต่ละเครื่องแต่ละประเภท มาเข้ารวมกันและจัดตั้งเป็นวงเพื่อบรรเลง และการขับร้อง ซึ่งวิชาดนตรีเป็นวิชาหนึ่งที่ถูกจัดไว้ในการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ด้วยว่าวิชาดนตรีมีส่วนในการช่วยเสริมสร้างบุคลิกลักษณะ สติปัญญา สังคมและอารมณ์ เป็นวิชาที่มีลักษณะของเนื้อหาในการปฏิบัติ รวมทั้งต้องมีความรู้ ความเข้าใจและความซาบซึ้งเนื้อหาได้เป็นอย่างดี (พนม ลิมอริย์, 2548, หน้า 3) ทั้งนี้การเรียนรู้วิชาดนตรีไทยจะทำให้ผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรมเพิ่มมากขึ้น รวมถึงทำให้ผู้เรียนมีจิตใจอ่อนโยน มีสติ มีสมาธิที่แน่วแน่ เป็นผู้ที่มีการยาทอันดีงาม ตลอดจนคลายความตึงเครียดของจิตใจ

ส่งผลให้เกิดความผ่อนคลาย (ประเมษฐ์ บุญชะชัย, 2537, หน้า 21 อ้างถึงใน เรืองฤทธิ์ วงษาวดี, 2553, หน้า 11)

การผสมวงดนตรีไทย เกิดขึ้นมาจากการนำเครื่องดนตรีไทยหลายๆ อย่าง มาผสมกันและจัดตั้งเป็นวงเพื่อการบรรเลง โดยพิจารณาเลือกเครื่องดนตรีที่มีเสียงที่กลมกลืนกันกัน เพื่อให้เหมาะสมกับสภาพของการบรรเลงและการขับร้อง ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นมาก โดยการจะเข้าใจถึงเครื่องดนตรีไทยแต่ละเครื่องแต่ละประเภทได้นั้น การเรียนรู้เกี่ยวกับการผสมวงดนตรีไทยจึงต้องได้รับการเรียนการสอนอย่างถูกต้องตามหลักการตั้งแต่เริ่มแรก เพราะจะทำให้เกิดความเข้าใจและสามารถพัฒนาต่อการศึกษาเรื่องเครื่องดนตรีแต่ละเครื่องได้อย่างเชี่ยวชาญ ดังนั้นการสอนและพัฒนาความรู้ทางดนตรีให้แก่เด็ก จึงเป็นสิ่งที่ครูต้องพึงกระทำเพื่อให้เด็กมีนิสัยรักดนตรี ดังนั้นวิชาดนตรีจึงถูกจัดไว้ในหลักสูตรการเรียนการสอนในทุกระดับการศึกษา เพื่อให้เด็กศึกษาเทคนิคและวิธีการเล่นดนตรีอย่างถูกต้อง ซึ่งเป็นการส่งเสริมและพัฒนาความรู้ทางดนตรีของเด็กในอนาคต อีกทั้งดนตรียังเป็นส่วนหนึ่งในการกล่อมเกลานิสาเด็กให้เป็นคนอ่อนโยนและมีจิตใจที่ดี ซึ่งจะทำให้เติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่ดีในสังคมสืบไป (สุภาพร ขบวนการ, 2556, หน้า 247)

เนื่องด้วยดนตรียังเป็นส่วนสำคัญในการเสริมสร้างพัฒนาสมาธิและสติปัญญา เพื่อเป็นการพัฒนาระบบสมองให้เกิดกระบวนการคิดอย่างเป็นลำดับ มีเหตุผล ทำให้ผู้เรียนดนตรีเป็นผู้ที่มีความฉลาดทั้งด้านวิชาการและอารมณ์ ซึ่งเป็นผลดีต่อระบบการเรียนการสอน ตลอดจนผู้ที่เรียนดนตรีจะต้องมีความรับผิดชอบต่อน้ำของตัวเองในการฝึกซ้อม ซึ่งเป็นการปลูกฝังลักษณะนิสัยที่ดีให้กับผู้เรียนได้ในอนาคต โดยจากรายงานทางวิชาการและผลการวิจัย การปลูกฝังให้ผู้เรียนได้เห็นคุณค่าทางด้านดนตรีส่งเสริมความเป็นผู้มีสุนทรียภาพปูพื้นฐานทางด้านดนตรีไทยแก่ผู้เรียนส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ค้นพบความถนัดของตนเองและพัฒนาตนทั้งร่างกาย สมอง จิตใจและอารมณ์ดนตรีช่วยเสริมสร้างพัฒนาคุณภาพคนและพัฒนาคุณภาพของชาติ (สุกรี เจริญสุข, 2544, หน้า 25) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมจิตร เค้าอัน (2542, หน้า 1) ได้สร้างและพัฒนาชุดการสอนปฏิบัติเครื่องสายไทย ที่ให้นักเรียนได้ค้นพบความถนัดของตนเอง ดังนั้นการเรียนการสอน ดนตรีให้ได้ผลสัมความมุ่งหมายนั้นควรตั้งอยู่บนพื้นฐานแนวของทฤษฎีดนตรีของนักการศึกษาดนตรีที่มีความรู้ประสบการณ์ เนื่องจากจะทำให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจ และทักษะทางด้านดนตรีในเวลาอันสั้น (พงษ์ธดา ธรรมพิทักษ์กุล, 2541, หน้า 1) ดนตรียังมีคุณค่ามากมายเป็นอเนกอนันต์ที่จะช่วยให้ผู้เรียนมีความคิดและมีความเจริญทางด้านสติปัญญาอารมณ์ อีกทั้งยังช่วยรักษาความเป็นชาติของชาติไทยให้คงอยู่ ช่วยกล่อมเกลาคิดใจที่ติงามควรอนุรักษ์และควรค่าแก่การสืบทอดต่อไป

ทั้งนี้ในการปลูกฝังนิสัยรักดนตรีไทย ควรที่จะปลูกฝังให้เด็กมีความรักในดนตรีตั้งแต่ยังเยาว์วัย กล่าวได้คือ เด็กและเยาวชนจะมีส่วนสำคัญในการรับช่วงต่อจากผู้ใหญ่ซึ่งเด็กเหล่านั้นจะเป็นผู้ใหญ่

ในอนาคต และรับภาระความรับผิดชอบทั้งหลาย ในการธำรงรักษาศิลปวัฒนธรรมของชาติไทยให้คงอยู่สืบไป ทำให้เกิดความเป็นชาติที่มีอารยะธรรม วัฒนธรรม ที่ดีงามบ้านเมืองก็จะเป็นปกติสุขมีความสุขสงบร่มเย็น ซึ่งตามที่กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน กำหนดให้ผู้เรียนเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ โดยกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะเป็นกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นการส่งเสริมให้มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ กิจกรรมศิลปะสามารถนำไปใช้พัฒนาผู้เรียน โดยตรง ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์และสังคม ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความเชื่อมั่นในตนเองและแสดงออกในเชิงสร้างสรรค์ สามารถค้นพบศักยภาพของตนเอง อันเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อหรือประกอบอาชีพได้ด้วยการมีความรับผิดชอบ มีระเบียบวินัย สามารถทำงานร่วมกันได้อย่างมีความสุข (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552, หน้า 1)

วงปีพาทย์ คือ วงดนตรีไทยที่ผสมเป็นวงและถือเป็นแบบแผน มีอยู่ 3 อย่างคือ วงปีพาทย์วงเครื่องสายและวงมโหรี นอกจากนี้ถือว่าเป็น “วงพิเศษ” โดยวงปีพาทย์เป็นวงดนตรีไทยที่ประกอบไปด้วยเครื่องดนตรีประเภทเครื่องดี เครื่องเป่า และเครื่องประกอบจังหวะ ใช้บรรเลงในงานพระราชพิธี และพิธีต่างๆ ในฐานะที่ผู้วิจัยได้เป็นผู้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ด้านดนตรีไทยให้กับเด็กนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สาระดนตรี ผู้วิจัยมีความสนใจและตระหนักถึงคุณค่าของภูมิปัญญาของบรรพบุรุษทางด้านดนตรีไทย ที่สืบทอดต่อกันมาอย่างยาวนานนั้น โดยสิ่งสำคัญที่จะส่งเสริมให้เด็กรุ่นใหม่ๆ ได้ซึมซับถึงดนตรีไทยได้นั้น ต้องเริ่มมาจากการให้ความรู้เกี่ยวกับเครื่องดนตรีไทยได้ทุกประเภท โดยประเภทวงดนตรีไทย “วงปีพาทย์” ที่ผู้วิจัยต้องการสร้างความรู้ให้กับเด็ก ซึ่งจะเป็นการให้ความรู้และสร้างพื้นฐานความรู้เกี่ยวกับประเภทวงดนตรีไทยของประเทศไทย ซึ่งวงปีพาทย์เป็นวงดนตรีไทยที่มีแบบต่างๆ หลากหลาย แล้วแต่ละแบบก็การนำไปใช้ประกอบพิธีกรรมได้ต่างๆ เช่น บรรเลงในงานพิธีกรรม บรรเลงประกอบการแสดง เป็นต้น ด้วยเหตุนี้การให้ความรู้เกี่ยวกับวงดนตรีไทย “วงปีพาทย์” นี้จะเป็นการปูพื้นฐานให้ผู้เรียนรู้จักกับเครื่องดนตรีไทยที่เป็นหลักของวิชาดนตรีไทย ทั้งปลูกฝังให้มิมีนิสัยรักในดนตรี จะเป็นการกลม่อกล่าจิตใจให้อ่อนโยน มีสมาธิ มีความสามัคคีในหมู่คณะ เป็นผู้สดรู้ อยู่ตลอดเวลา รวมทั้งช่วยให้ผู้เรียนมีความสุขในการเรียนดนตรี ซึ่งจะเป็นปัจจัยส่งเสริมให้ผู้เรียนเป็นผู้ที่มีการพัฒนาทางด้านร่างกาย สติปัญญา ความคิดและสังคมได้ในที่สุด

ซึ่งการเรียนรู้ก่อนที่จะทำให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติในการจัดตั้งวงปีพาทย์ได้อย่างถูกต้องนั้น ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับวงปีพาทย์จึงมีความสำคัญมากที่ผู้เรียนจะต้องได้ศึกษา และผู้วิจัยเห็นว่าสมควรที่จะทำเป็นชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนได้ศึกษาเรื่องความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับวงปีพาทย์ และด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงนำมาสู่การศึกษาวิจัยของผู้วิจัยเรื่อง “การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง วงปีพาทย์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สาระดนตรี” เพื่อ

พัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะสาระดนตรี “วงปี่พาทย์” สำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ให้มีคุณภาพ ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน และเพื่อเปรียบเทียบ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระหว่างการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้และการเรียนปกติ ทั้งนี้เพื่อ
ประโยชน์ในการจัดการเรียนการสอน และทำให้ผู้เรียนได้ใช้ทักษะการอ่าน การคิด การวิเคราะห์ เป็น
การฝึกนิสัยที่ทำให้มีความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม จึงเห็นสมควรที่จะพัฒนาชุดกิจกรรมการ
เรียนรู้เรื่องความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับฆ้องวงใหญ่ตามเหตุผลและประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับดังที่กล่าวมา

คำถามของการวิจัย

1. การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะสาระดนตรี เรื่อง วงปี่พาทย์
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีคุณภาพระดับดีมากหรือไม่
2. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สาระดนตรี เรื่องความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับ
วงปี่พาทย์ สามารถทำให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 หรือไม่
3. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ของโรงเรียนสันติ
ราษฎร์วิทยาลัย ระหว่างการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้และการเรียนปกติ เป็นอย่างไร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะสาระดนตรี เรื่อง วงปี่พาทย์
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ให้มีคุณภาพระดับดีมาก
2. เพื่อพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สาระดนตรี เรื่องความรู้ทั่วไป
เกี่ยวกับวงปี่พาทย์ ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80
3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระหว่างการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้
และการเรียนปกติ

สมมติฐานของการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้
มีความแตกต่างจากการเรียนรู้อปกติ

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย ถนนศรีอยุธยา แขวงทุ่งพญาไท เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) สำนักเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 1 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 350 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย ที่เลือกวิชาสาระการเรียนรู้ศิลปะ สาระดนตรี ซึ่งมีจำนวนนักเรียน 60 คน โดยแบ่งเป็นห้องละ 30 คน และทำการเก็บตัวอย่างจากนักเรียนที่เลือกวิชาสาระการเรียนรู้ศิลปะ สาระดนตรี ซึ่งมีจำนวน 2 ห้อง ห้องละ 30 คน จำนวน 60 คน โดยแบ่งนักเรียนจำนวน 2 กลุ่ม กลุ่มแรกจำนวน 30 คน นำมาศึกษาชุดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องวงปีพาทย์ และเปรียบเทียบความแตกต่างของผลลัพธ์จากการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้กับนักเรียนอีกกลุ่มหนึ่งที่เรียนด้วยวิธีการตามปกติจำนวน 30 คน

2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ การเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง วงปีพาทย์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สาระดนตรี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง วงปีพาทย์ ที่สูงขึ้น

3. เนื้อหาในการศึกษาค้นคว้า

เนื้อหาในการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ ประกอบด้วย

3.1 ประวัติความเป็นมาของวงปีพาทย์

3.2 ลักษณะทางกายภาพของวงปีพาทย์

3.3 ประเภทของวงปีพาทย์

3.4 เพลงบรรเลงของวงปีพาทย์

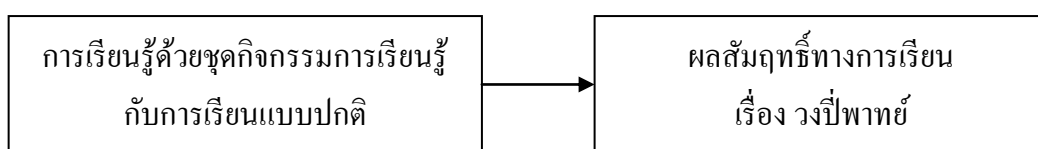
3.5 หน้าที่บรรเลงของเครื่องดนตรีและการผสมวงของวงปีพาทย์

4. ระยะเวลาในการทดลอง

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 ระยะเวลาในการทดลอง 12 ชั่วโมง ทั้งนี้ไม่รวมเวลาทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยเอกสารประกอบการเรียนการสอน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ยึดความรู้ที่เกี่ยวข้องกับวงปีพาทย์ มาเป็นกรอบแนวคิด เครื่องมือ และเป็นแบบอย่างในการวิจัย เพื่อพัฒนาชุดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สาระดนตรี เรื่อง วงปีพาทย์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เพื่อส่งผลให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ในสาระดนตรีให้สูงขึ้น ดังสรุปเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย ตามภาพที่ 1.1

ภาพที่ 1.1 แสดงกรอบแนวคิดการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **ชุดการเรียนรู้** หมายถึง ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้เรียนสามารถศึกษาเรื่อง วงปีพาทย์ ใน รายวิชาเลือกเสรี ดนตรีไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สาระดนตรี ชุดการเรียนรู้ เรื่อง วงปีพาทย์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ประกอบด้วยเนื้อหาเรื่องประวัติความเป็นมาของวงปีพาทย์ ลักษณะทางกายภาพของวงปีพาทย์ ประเภทของวงปีพาทย์ เพลงบรรเลงของวงปีพาทย์ และหน้าที่ บรรเลงของเครื่องดนตรีและการผสมวงของวงปีพาทย์

2. **ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้** หมายถึง ชุดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สาระดนตรี เรื่อง วงปีพาทย์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ผู้วิจัยค้นคว้าและพัฒนาขึ้น มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

2.1 80 ตัวแรก หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยจากการปฏิบัติกิจกรรมระหว่างเรียนด้วยชุด การเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สาระดนตรีเรื่อง วงปีพาทย์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80

2.2 80 ตัวหลัง หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากการทำแบบทดสอบหลังเรียนด้วย ชุดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สาระดนตรีเรื่อง วงปีพาทย์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปี ที่ 2 ได้คะแนนเฉลี่ย ร้อยละ 80

3. **การเรียนรู้แบบปกติ** หมายถึง การเรียนตามรูปแบบการสอนของครูผู้สอนวิชาคณิตศาสตร์ไทยประจำชั้นเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 ของโรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย ในลักษณะการบรรยายความตามตำราของกระทรวงศึกษาธิการที่มีเนื้อหาสาระเกี่ยวกับคณิตศาสตร์ไทย

4. **นักเรียน** หมายถึง นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 ของโรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย ที่เลือกวิชาสาระการเรียนรู้ศิลปะ สาระดนตรี

5. **ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน** หมายถึง ระดับผลสำเร็จภายหลังที่ได้ทำการศึกษาจากชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องวงปีพาทย์ ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 ของโรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัยที่เลือกวิชาสาระการเรียนรู้ศิลปะ สาระดนตรี

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับเชิงวิชาการ

1.1 โรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย มีชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องวงปีพาทย์ ที่มีประสิทธิภาพทางการเรียน สำหรับใช้เป็นชุดการเรียนการสอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สาระดนตรี นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

1.2 โรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย สามารถเป็นต้นแบบในการเรียนการสอนวิชาคณิตศาสตร์ไทยที่สามารถเอื้อประโยชน์ต่อครูผู้ทำหน้าที่ในการสอนให้นักเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สาระดนตรี มีประสิทธิภาพทางการเรียนเพิ่มมากขึ้น

2. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับในเชิงนโยบาย

2.1 สามารถนำเสนอชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องวงปีพาทย์ ให้เป็นชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องวงปีพาทย์ ที่ผ่านการรับรองโดยกระทรวงศึกษา

2.2 ได้แนวทางในการจัดทำนโยบายการเรียนการสอนวิชาคณิตศาสตร์ไทยเรื่องอื่นๆ ให้มีประสิทธิภาพ และเหมาะสมกับระดับของผู้เรียนในชั้นการศึกษาที่สูงขึ้น

2.3 การนำชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องวงปีพาทย์ สามารถใช้เป็นแนวทางการเรียนการสอนวิชาอื่นๆ ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ระดับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ในทุกสถาบันการศึกษา

3. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับทางการปฏิบัติ

3.1 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เลือกวิชาสาระการเรียนรู้ศิลปะ สาระดนตรี มีความรู้ความเข้าใจจากการเรียนรู้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องวงปีพาทย์ เพิ่มมากขึ้น

3.2 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เลือกวิชาสาระการเรียนรู้ศิลปะ สาระดนตรี มีความสนใจและรับรู้ได้ถึงความสำคัญทางวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีของไทย จากการเรียนรู้ผ่านชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องวงปีพาทย์

3.3 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เลือกวิชาสาระการเรียนรู้ศิลปะ สาระดนตรี มีความสนใจเพิ่มขึ้นและต้องการเรียนรู้โดยการสัมผัสเครื่องดนตรีของวงปีพาทย์ จากการเรียนรู้ผ่านชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องวงปีพาทย์

3.4 ครูผู้สอนสามารถกระตุ้นให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เลือกวิชาสาระการเรียนรู้ศิลปะ สาระดนตรี มีความสนใจในการเรียนวิชาดนตรีไทย เรื่องวงปีพาทย์ เพิ่มมากขึ้น